

Vers Mariann-nak a könyvtárról , a raktárról

Valami sok-sok könyvet szeretnék adni,
Hogy örülhessen a Mariann.
Liftbe rakni mindent, ami ócska, szutykos,
Bestsellert, krimi, kalandot.
Valami sok-sok könyvet szeretnék adni,
Hogy örülhessen a Mariann.

Neki köszönhetem az élményt: milyen raktárt pakolni bent;
Magyar Közlöny, a kedvencem, hogy szerettem sorba rakni ezt!
S a könyvek: Ady, Arany, s a háromszázak szak – a nagy kaland!
Mind-mind erősít hitemben: NEKEM RAKTÁROSNAK KELL LENNEM!

Hivatás ez, a legnagyobb.
Kár, hogy Kossuth nem ez volt;
A kis bolond!
Nem sejtette, mit jelent: porban, szutyokban dolgozni egy
Hideg és poros, de szent helyen ...

Ha még élne, elmondanám neki: életcélom, hogy
Szép legyen, hogy megtaláljunk mindent, mit lehet,
S nem mondani csalódva, bénán: Ez a könyv sajnos kallódik a tékán;
Menjen máshová, asszonyom, a stílusa így is sértő volt nagyon.

Mariannra visszatérve végül, ki küzd és harcol, mint fék nélküli autó a lejtőn;
Köszönöm neked, drága hős, megmutattad mindezt, s egy amatőr
Boldog ember most már, hiszen tudja: nem a kölcsönzés a könyvtár legborzasztóbb pontja.

Cseh Gabriella